

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2016. gada 13. jūnijā
(OR. en)

9200/16

ECOFIN 452
UEM 199
SOC 316
EMPL 212
COMPET 286
ENV 331
EDUC 186
RECH 178
ENER 194
JAI 440

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
K-jas dok. Nr.:	9128/16 ECOFIN 419 UEM 169 SOC 283 EMPL 179 COMPET 256 ENV 300 EDUC 156 RECH 148 ENER 161 JAI 406 - COM(2016) 330 final
Temats:	Ieteikums – PADOMES IETEIKUMS par Francijas 2016. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Francijas 2016. gada stabilitātes programmu

Pielikumā pievienots minētais Padomes ieteikuma projekts, kas ir pārskatīts un par ko ir panākta vienošanās dažādās Padomes komitejās, balstoties uz Komisijas priekšlikumu COM(2016) 330 *final*.

PADOMES IETEIKUMS

(...)

**par Francijas 2016. gada valsts reformu programmu
un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Francijas 2016. gada stabilitātes programmu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ¹ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ², un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropas Padomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

¹ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

² OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Komisija 2015. gada 26. novembrī pieņēma Gada izaugsmes pētījumu, tādējādi uzsākot 2016. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu. Gada izaugsmes pētījumā iekļautās prioritātes Eiropadome apstiprināja 2016. gada 17.–18. martā. Komisija, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 1176/2011, 2015. gada 26. novembrī pieņēma brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Francija bija minēta to dalībvalstu vidū, kurām paredzēts veikt padziļinātu pārskatu. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu Padomes ieteikumam par eurozonas ekonomikas politiku. Eiropadome atbalstīja šo ieteikumu 2016. gada 18.–19. februārī, un 2016. gada 8. martā Padome to pieņēma ³. Ņemot vērā to, ka Francijas valūta ir euro un ekonomikas un monetārajā savienībā starp ekonomikām ir cieša savstarpējā saikne, Francijai būtu jānodrošina minētā ieteikuma pilnīga un laicīga īstenošana.
- (2) 2016. gada ziņojums par Franciju tika publicēts 2016. gada 26. februārī. Tajā tika izvērtēti Francijas panākumi attiecībā uz to, kā tiek īstenoti Padomes 2015. gada 14. jūlijā pieņemtie konkrētai valstij adresētie ieteikumi, un Francijas progress virzībā uz stratēģijas "Eiropa 2020" valsts mērķu sasniegšanu. Tajā ir ietverts arī padziļināts pārskats, kas sagatavots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu. Komisija 2016. gada 8. martā iepazīstināja ar šā padziļinātā pārskata rezultātiem. Balstoties uz Komisijas vērtējumu, var secināt, ka Francijā pašlaik pastāv pārmērīga makroekonomikas nelīdzsvarotība. Konkrētāk, mērenas izaugsmes un zemas inflācijas apstākļos Francijai ir lielas un pieaugošas valsts parādsaistības, un vienlaikus ir pasliktinājusies tās konkurētspēja. Nepieciešamība rīkoties, lai samazinātu risku saistībā ar nelabvēlīgu ietekmi uz Francijas ekonomiku un – ņemot vērā valsts lielumu – arī negatīvu netiešo ietekmi uz ekonomikas un monetāro savienību, ir īpaši svarīga.

³ OV C 96, 11.3.2016., 1. lpp.

- (3) Francija 2016. gada 29. aprīlī iesniedza savu 2016. gada valsts reformu programmu un 2016. gada stabilitātes programmu. Abas programmas tika izvērtētas vienlaikus, lai ņemtu vērā to savstarpējo saistību.
- (4) Attiecīgie konkrētai valstij adresētie ieteikumi tika iekļauti Eiropas strukturālo un investīciju fondu programmu 2014.–2020. gadam plānošanā. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 ⁴ 23. pantā, Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerattiecību nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus, ja tas vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus. Komisija ir sniegusi papildu norādes par to, kā tā izmantos šo noteikumu norādēs par to pasākumu piemērošanu, kuri saista Eiropas strukturālo un investīciju fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas pārvaldību.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

- (5) Uz Franciju pašlaik attiecas Stabilitātes un izaugsmes pakta korektīvā daļa. Kā teikts tās 2016. gada stabilitātes programmā, valdība plāno atbilstoši Padomes 2015. gada 10. marta ieteikumam līdz 2017. gadam novērst pārmērīgo budžeta deficītu. Tiek plānots, ka nominālais deficīts turpinās samazināties, 2019. gadā sasniedzot 1,2 % no IKP. Tiek plānots, ka vidēja termiņa budžeta mērķis – strukturālais deficīts 0,4 % apmērā no IKP – tiks sasniegts līdz 2018. gadam. Saskaņā ar stabilitātes programmu sagaidāms, ka valdības parāda attiecība pret IKP 2016. gadā sasniegs maksimālo apmēru – 96,5 % no IKP, pirms tā samazināsies līdz 93,3 % no IKP 2019. gadā. Makroekonomiskais scenārijs, kas ir budžeta prognožu pamatā, ir visumā ticams. Tomēr pasākumi, kuru mērķis ir veicināt plānoto deficīta mērķu sasniegšanu, sākot ar 2017. gadu, netika pietiekamā mērā precizēti. Balstoties uz Komisijas 2016. gada pavasara prognozi, tiek prognozēts, ka nominālais deficīts atbilstoši Padomes 2015. gadā ieteiktajam deficīta rādītājam 2016. gadā sasniegs 3,4 % no IKP. Attiecībā uz 2017. gadu tiek prognozēts, ka nemainīgas politikas apstākļos nominālais deficīts sasniegs 3,2 % no IKP, un tas rada risku, ka netiks ievērots pārmērīgā deficīta novēršanas termiņš. Tiek prognozēts, ka ieteiktais fiskālais stimuls 2016. un 2017. gadā nesniegs rezultātus, jo Francijas īstenotā konsolidācijas stratēģija galvenokārt balstās uz ciklisko apstākļu uzlabošanos un zemu procentu likmju vides turpināšanos, kas ir ārpus iestāžu kontroles un tādējādi ir saistīts ar darbības atbilstības riskiem. Pamatojoties uz stabilitātes programmas novērtējumu un ņemot vērā Komisijas 2016. gada pavasara prognozi, Padome uzskata – kaut arī pašlaik tiek prognozēts, ka Francija 2016. gadā sasniegs nominālā deficīta mērķi, pastāv risks, ka tā neievēros Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus. Tādēļ, lai līdz 2017. gadam nodrošinātu pārmērīgā deficīta ilgstošu novēršanu, būs nepieciešami papildu pasākumi.
- (6) Publisko izdevumu attiecība pret IKP Francijā ir viena no augstākajām Savienībā un, kaut arī 2015. gadā tā ir nedaudz samazinājusies, tā joprojām stipri pārsniedz vidējo rādītāju eurozonā. Francija pašlaik īsteno plānu, proti, salīdzinājumā ar pieaugošo tendenci laikposmā no 2015. līdz 2017. gadam publiskos izdevumus visos vispārējās valdības līmeņos samazināt par EUR 50 miljardiem, tomēr tas, iespējams, nedos iespēju panākt publisko izdevumu nozīmīgu samazinājumu. Ja tiktu konkretizēti izlietojuma samazināšanas pasākumi, vienlaikus nodrošinot, ka ietaupījumu pasākumos tiek ņemts vērā, ka inflācija ir tuvu nullei, tas palīdzētu palielināt šā plāna efektivitāti.

- (7) Joprojām pastāv sarežģījumi saistībā ar plānotajiem izdevumu īpatsvara papildu samazinājumiem, jo potenciālo ietaupījumu lielu jomu apzināšanas process nav sniedzis pietiekamus rezultātus un izlietojuma pārskatīšanas rezultāti līdz šim ir bijuši pieticīgi. Mājokļu sektorā Francija izlieto gandrīz divreiz vairāk naudas līdzekļu nekā citas Eiropas valstis, turklāt bez konstatējamiem labākiem rezultātiem mājokļu tirgū. Varētu saglabāt vietējo pašpārvalžu spējas investēt, apvienojot ietekmi, ko rada plānotā centrālās valdības dotāciju samazināšana vietējām pašpārvaldēm un stingrāka kontrole pār vietējo pašpārvalžu izdevumiem, piemēram, ierobežojot vietējo pašpārvalžu administratīvo izmaksu pieaugumu. Izdevumu pārskatīšana varētu būt piemērots rīks, ar ko identificēt šādas ietaupījumu iespējas. Turklāt nesenajai pašvaldību reformai ir potenciāls palielināt sistēmas efektivitāti vidējā termiņā un ilgtermiņā.
- (8) Būtiskus īstermiņa ietaupījumus nevar panākt, ja ievērojami netiek ierobežots palielinājums attiecībā uz sociālā nodrošinājuma izdevumiem, kas veido vairāk nekā pusi no vispārējās valdības izdevumiem. Pensiju sistēmas ilgtspēja tika uzlabota 2015. gadā ar vienošanos par papildu pensiju shēmām, bet īstermiņā un vidējā termiņā pensiju sistēma joprojām varētu saskarties ar deficītu, it īpaši nelabvēlīgos makroekonomikas apstākļos. Turklāt sagaidāms, ka iepriekšējo pensiju reformu rezultātā pašreiz augsto pensiju publisko izdevumu īpatsvaru samazinās tikai pēc 2025. gada. Francija 2016. un 2017. gadam ir izvirzījusi vērienīgus mērķus, lai ierobežotu izdevumu pieaugumu veselības jomā. Šie mērķi varētu tikt papildināti ar papildu centieniem apzināt efektivitātes ieguvumus vidējā termiņā un ilgtermiņā.
- (9) Ir veikti politikas pasākumi, ar kuriem paredzēts samazināt darbaspēka izmaksas un uzlabot uzņēmumu peļņas maržas, saskaņā ar atbildības un solidaritātes paktu paredzot nodokļu atlaides EUR 20 miljardu apmērā konkurētspējai un nodarbinātībai un papildu samazinājumus darbinieku sociālajās iemaksās EUR 10 miljardu apmērā. Tas, kā ir strukturēti šie pasākumi, kas veido 1,5 % no IKP un veicina plašas mazināšanu starp Franciju un eurozonas vidējo rādītāju darbaspēka izmaksu ziņā, var ierobežot to iedarbīgumu. Šo izmaksu samazināšanas pasākumu plānotās izvērtēšanas rezultāti palīdzēs pieņemt lēmumus par šo plānu turpmāko uzbūvi, lai nodrošinātu, ka ar šiem pasākumiem tiek sasniegti mērķi attiecībā uz to efektivitāti. Šo vērtējumu kontekstā īpaša nozīme ir ietekmei uz algu veidošanos un nodarbinātību.

- (10) Pašreizējā augstā bezdarba apstākļos pastāv risks, ka mazkvalificētu personu nodarbinātību apgrūtina darbaspēka izmaksas minimālās algas līmenī. Lai gan minimālā alga salīdzinājumā ar vidējo algu ir augsta, darbaspēka izmaksas minimālās algas līmenī tika samazinātas ar atbrīvojumiem no sociālajām iemaksām. Minimālās algas palielināšana rada atalgojuma pieaugumu vairumam darba ņēmēju kategoriju, un pastāv risks, ka tā var izraisīt augšupēju algu sablīvēšanu. Minimālās algas indeksācijas mehānisma dēļ pastāv atgriezeniska saite starp vidējās algas palielinājumiem un minimālās algas izmaiņām, kas kavē nepieciešamo algu korekciju, ar ko tiek reaģēts uz vāju ekonomisko situāciju.
- (11) Nesenās reformas darba devējiem ir radījušas tikai ierobežotas iespējas novirzīties no nozares mēroga līgumiem. Tas attiecas uz visiem nodarbinātības nosacījumu aspektiem, tostarp algām, darba laiku, nodarbinātības un darba apstākļiem, un ierobežo uzņēmumu iespējas darbaspēku pielāgot atbilstoši savām vajadzībām. Pašlaik nozares var neļaut uzņēmumiem katrā gadījumā atsevišķi un pēc sarunām ar sociālajiem partneriem paredzēt nosacījumus, ar kuriem darba laiks varētu atšķirties no nozares mēroga līgumiem. Atkāpes no nozares līgumiem un vispārīgām tiesību normām par nodarbinātības nosacījumiem, kas pamatojas uz līgumiem uzņēmuma līmenī, varētu veicināt, apspriežoties ar sociālajiem partneriem.

- (12) 2015. gadā bezdarba līmenis pieauga līdz 10,4 %. Bezdarbs ir augstāks jauniešu, trešo valstu valstspiederīgo un mazāk kvalificētu darba ņēmēju vidū. Darba tirgus struktūra arvien vairāk polarizējas, proti, augsti kvalificēti darba ņēmēji tiek pieņemti darbā uz beztermiņa līguma pamata, savukārt konstantai daļai mazkvalificētu darbvietu stāvoklis kļūst arvien nedrošāks. Tādu līgumu daļa, kuri noslēgti uz noteiktu laiku, kas ir īsāks par vienu mēnesi, no visu no jauna noslēgto darba līgumu skaita ir palielinājusies; 2015. gadā tā bija tuvu 70 %. Tiesiskais regulējums, kas reglamentē darba līgumus, it īpaši tiesību normas par atlaišanu beztermiņa līguma gadījumā, iespējams, veicina darba tirgus augsto segmentācijas pakāpi. Ilgstošā pasliktināšanās darba tirgū ir radījusi spriedzi attiecībā uz bezdarba pabalstu sistēmas ilgtspēju. 2016. gada februārī deficīta prognozes bija šādas: EUR 4,5 miljardi 2015. gadā, EUR 4,2 miljardi 2016. gadā un EUR 3,6 miljardi 2017. gadā. Tādējādi sistēmas parāds palielinās vēl vairāk – no EUR 25,8 miljardiem 2015. gadā līdz EUR 30,0 miljardiem 2016. gadā un EUR 33,6 miljardiem 2017. gadā. Pabalstu aprēķināšanas ietekmē priekšroka tiek dota vairākiem secīgiem īstermiņa pilnas slodzes darba līgumiem, nevis ilgtermiņa nepilnas slodzes darba līgumiem, un darba devējiem tiek radīts stimuls piedāvāt īstermiņa darba līgumus, kas papildināti ar pabalstiem, kuri ir atkarīgi no nodarbinātības. Turklāt bezdarba pabalstu sistēmas iezīmes, it īpaši attiecībā uz atbilstīguma nosacījumiem un pabalstu degressivitāti, var vājināt stimulu atsākt strādāt.
- (13) Pāreja no skolas uz darba dzīvi joprojām ir sarežģīta, un visvairāk tas ietekmē vismazāk kvalificētos jauniešus. Apstākļos, kad pastāv diferencētas reģionālās stratēģijas un sistēmas spējas pielāgoties jaunām ekonomikas vajadzībām ir ierobežotas, arvien mazākā mērā tiek izmantota mazkvalificētu personu kategoriju mācīšana darbavietā. Apmācību piedāvājums bezdarbniekiem, mazāk kvalificētiem darba ņēmējiem un MVU darbiniekiem joprojām ir nepietiekams. Pašreizējās arodmācību reformas, tostarp attiecībā uz pārvaldību, stimuliem un konsultēšanu, un jaunais mērķorientētais bezdarbnieku apmācības plāns vēl nav pilnībā īstenoti, un tie būtu jāstiprina. Neapmierinošā sadarbība starp dažādām personām, kas iesaistītas tālākajās arodmācībās, liedz efektīvi sadalīt resursus. Ar topošā personīgā darbības konta palīdzību varētu no jauna līdzsvarot to pieejamību.

- (14) Francijas darījumdarbības vidi joprojām raksturo vidusmēra rādītāji, it īpaši valdības ieviestā regulējuma sloga ziņā; šajā jomā Francijai starptautiskā salīdzinājumā ir vāji rezultāti. Vienkāršošanas programma tiek īstenota atbilstoši plānam, tomēr panākumi tās īstenošanā nav vienmērīgi, jo īpaši attiecībā uz pasākumiem, kas vērsti uz uzņēmumiem, un vairākās jomās joprojām pastāv sarežģījumi.
- (15) Francijas ekonomikā salīdzinājumā ar citām dalībvalstīm ir nesamērīgi liels mazāku uzņēmumu īpatsvars, un tas ierobežo to ražīgumu. Nav paredzams, ka nesenās iniciatīvas par to, kā vājināt ar lielumu saistīto prasību ietekmi, ievērojami ietekmēs uzņēmumu izaugsmi, ņemot vērā šo iniciatīvu ierobežoto tvērumu un dažu pasākumu pagaidu darbību. Tādējādi sliekšņa efekti turpinās ierobežot Francijas uzņēmumu izaugsmi.
- (16) Konkurence pakalpojumu jomā dažos sektoros ir uzlabojusies, tomēr citos sektoros, it īpaši uzņēmumu pakalpojumu jomā – ievērojama daļu šo pakalpojumu nav skārušas jaunākās reformas – un tīklu nozarēs, joprojām pastāv šķēršļi. Virkne piekļuves šķēršļu un noteikumu, kā arī tarifi ierobežo saimniecisko darbību reglamentētajās profesijās un kavē ražīguma pieaugumu citos sektoros, kas izmanto šos pakalpojumus. "Makrona likuma" pieņemšana 2015. gadā samazināja dažus ierobežojumus, bet ir vajadzīgi papildu centieni. Vēl citas problēmas izriet no tā, ka restriktīvi tiek piemērotas atļauju saņemšanas prasības.
- (17) Francija joprojām atpaliek no ES dalībvalstīm, kas ir vadošās inovācijas jomā, lai gan publiskā sektora atbalsts šai jomai ir bijis dāsns. Pēdējos 15 gados attiecībā uz publiskajām programmām ir vērojama pārmērība un nestabilitāte, un tas raisa bažas par šo programmu vispārējo koordināciju, konsekveni un efektivitāti. Tas īpaši ietekmē MVU.

- (18) Nodokļu attiecība pret IKP ir viena no augstākajām Savienībā. Nodokļu sloga uzbūve neveicina ekonomikas izaugsmi, jo tas ievērojami apgrūtina ražošanas faktorus, savukārt patēriņu – salīdzinoši maz. Uzņēmumu ienākuma nodoklis 2014. gadā sāka nedaudz samazināties, un Francija ir sākusi mazināt atšķirību no ES vidējā rādītāja vides nodokļa ziņā, tomēr ieņēmumi no PVN joprojām ir nelieli – gan attiecībā pret IKP, gan procentuāli no nodokļu kopsummas, un tā iemesli ir zemas nodokļa likmes, plaši izplatītā samazināto likmju piemērošana un atbrīvojumu bieža piemērošana salīdzinājumā ar ES vidējo rādītāju. Pašlaik norisinās uzņēmumiem piemērojamā solidaritātes papildnodokļa pakāpeniska atcelšana un izņēmuma uzņēmuma ienākuma nodokļa likvidēšana, taču konkrēti pasākumi, ar kuriem varētu sasniegt izsludināto mērķi – uzņēmumu ienākuma nodokļa likumiskās likmes samazināšanu līdz 28 % 2020. gadā – vēl ir pilnībā jāprecizē.
- (19) Nodokļu sistēma ir ļoti sarežģīta. Joprojām pastāv liels skaits neefektīvu nodokļu, kas nes tikai nelielus ieņēmumus vai nenes nekādus; iedzīvotāju ienākuma nodokļa regulējums ir īpaši sarežģīts, un tas ir saistīts ar ievērojamām administratīvām izmaksām. Lai gan tiesību aktos par 2014.–2019. gada publisko finanšu plānošanu ir ieviesta prasība regulāri izvērtēt un uzraudzīt nodokļu izdevumus, 2016. gadam prognozētais nodokļu izdevumu samazinājums pēc vairākus gadus ilgušā palielinājuma ir peticīgs.
- (20) Kopumā ierobežojumi privātā sektora ieguldījumiem ir mēreni; galvenie šķēršļi ir augstais regulējuma radītais slogs un augstas uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes. Ieguldījumu vide tiktu uzlabota, ja tiktu pilnveidota darījumdarbības vide, samazināti ražošanas nodokļi un uzņēmumu ienākuma nodokļi un vienkāršota nodokļu sistēma. Visiem pasākumiem, kas veikti, lai uzlabotu Francijas uzņēmumu konkurētspēju izmaksu un citādā ziņā, ir potenciāls palielināt ieguldījumu apmēru un radīt stimulu uzņēmumu ieguldījumiem pamatlīdzekļos un cilvēkkapitālā nolūkā uzlabot produktivitāti. Ilgtermiņa izaugsmes potenciālu ierobežo arī zemi ieguldījumi inovācijas pasākumos.

- (21) Eiropas pusgada ietvaros Komisija ir vispusīgi izvērtējusi Francijas ekonomikas politiku un šo izvērtējumu publicējusi savā 2016. gada ziņojumā par Franciju. Tā ir arī izvērtējusi stabilitātes programmu un valsts reformu programmu, kā arī pasākumus, kas veikti saistībā ar iepriekšējos gados Francijai adresētiem ieteikumiem. Tā ir ņēmusi vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas izveidē Francijā, bet arī atbilstību ES noteikumiem un norādēm, ņemot vērā, ka ir jāstiprina ES vispārējā ekonomikas pārvaldība, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot ES līmeņa ieguldījumu. Tās ieteikumi saskaņā ar Eiropas pusgadu ir atspoguļoti turpmāk 1. līdz 5. ieteikumā.
- (22) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi stabilitātes programmu, un tās atzinums ⁵ ir atspoguļots jo īpaši 1. ieteikumā.
- (23) Ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi valsts reformu programmu un stabilitātes programmu. Tās ieteikumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu ir atspoguļoti turpmāk 1. līdz 5. ieteikumā,

⁵ Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.

1. Nodrošināt pārmērīga budžeta deficīta noturīgu novēršanu līdz 2017. gadam, veicot nepieciešamos strukturālos pasākumus un visu negaidīto papildu peļņu izmantojot budžeta deficīta un parāda samazināšanai. Konkretizēt nākamajiem gadiem plānotos izdevumu samazinājumus un pastiprināt centienus līdz 2016. gada beigām palielināt naudas līdzekļu izlietojuma pārskatīšanā panāktos ietaupījumus, tai skaitā attiecībā uz naudas līdzekļu izlietojumu vietējās pašpārvaldēs. Pastiprināt neatkarīgu valsts politikas izvērtēšanu, lai apzinātu ieguvumus efektivitātes ziņā visos vispārējās valdības apakšsektoros.
2. Nodrošināt, ka darbaspēka izmaksu samazinājumi ir ilgstoši un ka minimālās algas attīstība atbilst jaunu darbvieta izveides un konkurētspējas mērķiem. Reformēt darba tiesības, lai darba devējiem radītu lielāku stimulu ar darbiniekiem slēgt beztermiņa līgumus.
3. Uzlabot saikni starp izglītības sektoru un darba tirgu, jo īpaši, reformējot mācīšanu darbavietā un arodmācības, īpašu uzmanību pievēršot mazkvalificētām personām. Līdz 2016. gada beigām veikt pasākumus, lai reformētu bezdarba pabalstu sistēmu, atjaunotu šīs sistēmas budžeta ilgtspēju un nodrošinātu lielāku stimulu atsākt strādāt.
4. Novērst šķēršļus darbībai pakalpojumu sektorā, it īpaši uzņēmumu pakalpojumu un reglamentēto profesiju jomā. Veikt pasākumus, lai vienkāršotu un uzlabotu inovācijas politikas programmu efektivitāti. Līdz 2016. gada beigām vēl vairāk reformēt noteikumus pastāvošos, ar lielu saistītos kritērijus, kas kavē uzņēmumu izaugsmi, un turpināt vienkāršot uzņēmumiem piemērojamos administratīvos, fiskālos un grāmatvedības noteikumus, īstenojot vienkāršošanas programmu.
5. Veikt pasākumus, lai samazinātu ražošanas nodokļus un uzņēmumu ienākuma nodokļa likumisko likmi, vienlaikus paplašinot nodokļa bāzi attiecībā uz patēriņu, it īpaši saistībā ar PVN. Līdz 2016. gada beigām likvidēt neefektīvus nodokļu izdevumus, atcelt nodokļus, kas nes tikai nelielus ieņēmumus vai nenes nekādus, un pieņemt reformu saistībā ar ieturējumiem no iedzīvotāju ienākuma nodokļa.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
